

Standpunt Vlaams Belang-fractie over het beleid in 2011
november 2010

Vlaams Limburgse provincieraadsvoorzitter, Vlaams Limburgse collega's,

We beleven historische tijden. Dat de federale staat nooit heeft gewerkt, weten we al langer. Maar vandaag zitten we reeds 163 dagen in een impasse van twee totaal verschillende culturen die geen raakvlakken meer vinden om een regering rond te krijgen. Zo'n regering kunnen we missen als kiespijn!

We hebben een Vlaams Parlement en we hebben een Vlaamse Regering. We laten ons dus niet bang maken door belanghebbende stemmingmakers. Laten we dit land wel op een ordelijke en serene manier opdelen. Blijf zeker **die** ambitie koesteren, want Vlaanderen en vooral Limburg zullen er wel bij varen.

Voor de sceptici en twijfelaars onder u citeren we graag Em. Prof. Wilfried Dewachter:

"Sedert 1970 is de besluitvorming in België geblokkeerd, en wat bedoeld werd als bescherming van minderheden is verworpen tot een machtsinstrument: de alarmbel werd een voorafgaand veto en men bereidt er nieuwe voor. Arresten van het Arbitragehof worden naast zich neergelegd, een vereiste zesvoudige meerderheid wordt meer en meer de regel, men goochelt met begrippen als "majorité significative", en een ijzeren participatie neemt gestadig de overhand op het grondwettelijke." [einde citaat]

Collega's, hoe kan men in zo'n context nog een beleid voeren om de toekomst van de volgende generaties veilig te stellen, laat staan om dit surrealistisch land nog een democratie te kunnen noemen?

Luc Sels, decaan economie van de KU Leuven, verwoordde het perfect op 7 oktober van dit jaar. Ik citeer opnieuw:

"Precies de grote staatslieden van weleer hebben de machteloosheid van de federale staat georganiseerd. Doordat de heilzaamheid van het compromis altijd voorrang kreeg op de doelmatigheid en doeltreffendheid van onze staatsstructuur".

Gewezen minister-president Luc Van den Brande verwoordde het dan weer als volgt in weekblad Knack: *"In plaats van zich tegen de veranderingen in het staatsbestel te verzetten, zouden de sociale bewegingen en bepaalde politieke stromingen veel beter een constructieve rol spelen in het onafwendbare communautaire veranderingsproces. Dan pas zouden ze zich echt kunnen inzetten voor het behoud van de solidariteit."* [einde citaat]

Collega's,

Misschien, neen we weten het zeker, misschien zijn er die het nog steeds niet begrepen hebben, maar de verdamping van België is definitief ingezet.

Vooral Limburg heeft van België trouwens nooit enig voordeel ondervonden. Integendeel zelfs! We zijn nog niet vergeten hoe de Limburgse ondergrond in een niet zo ver verleden uitsluitend voor Belgische Franstalige belangen werd misbruikt.

Beschamend zullen toekomstige generaties op deze periode terugkijken en zich afvragen: hebben ze daar, in 2010, de tekenen des tijds wel gezien en hebben ze een antwoord geboden op de grote uitdagingen van hun moment?

Zijn de Limburgers, op de rand van een nieuw decennium, erin geslaagd om de grote problemen van hun tijd recht in de ogen te kijken en er een trefzeker antwoord op te geven?

Waren zij volgers of eerder leiders?

Keken zij naar de toekomst, of staarden ze naar hun navel?

Voorzitter, collega's,

Limburg moet een andere koers varen, omdat de Limburgers dit nodig hebben en omdat dit onze enige kans is om onze welvaart, ons welzijn en onze identiteit als Limburgers in Vlaanderen te vrijwaren.

Een belanghebbende vakbond pakte onlangs uit met volgende misleidende en leugenachtige, bloedrode slogan: "MEN BEDRIEGT U. Regionalisering van de belastingen = meer armoede en meer ongelijkheid". Een andere, niet minder belanghebbende vakorganisatie wil natuurlijk niet onderdoen en maakt gewag van een "sociaal kerkhof".

Voka maakt zich terecht boos over zulke kwaadwillige stemmingmakerij. Wie het nog niet beseft maar ziende blind wil blijven, moet de noodkreet van Voka maar in de wind slaan. Voka stelt dat een "sociaaleconomisch beleid op maat nodig is". Wie dat niet inziet, speelt met de welvaart van Vlaanderen en Wallonië!

De economische groei zal in 2010 op wereldvlak uitkomen op 4,5 á 5 %. Verder herstel staat op de rails. Hoewel het economische herstel tot nu toe gelukkig krachtiger was dan verwacht, neemt die kracht sinds medio 2010 af. Laten we onszelf niets wijsmaken. In de eerste plaats was het herstel te danken aan budgettaire en monetaire stimulansen van de verschillende overheden. De invloed van die stimuli loopt stilaan ten einde. Daarom heeft de Federal Reserve in de VS begin deze maand de gigantische som van 600 miljard dollar aan steun in de economie gepompt, met de belofte op meer indien nodig. Met de 600 miljard dollar vers gedrukte dollarbiljetten kopen ze staatsobligaties. Of dit resultaat zal ressorteren, blijft een open vraag. De toekomst zal uitwijzen of het paniekvoetbal was of wellicht een teken van radeloosheid. Laat ons hopen dat een positief effect volgt en dat via goedkope kredietverlening de consumptie en de investeringen zullen aanwakkeren.

Buurland Duitsland bijvoorbeeld, kende een tweedekwartaalgroei met Chinese

allures. Wij Limburgers mogen echter niet bij de pakken blijven zitten en als een aanhangwagen een afwachtende houding aannemen!

Inderdaad, wij moeten in Limburg als overheid de ambitie hebben om flankerend de gelegenheid en omgeving te scheppen om onze economie alle mogelijke kansen aan te reiken om snel en efficiënt te kunnen reageren en te ontwikkelen. Bereikbaarheid is hiervoor cruciaal. We kunnen niet genoeg hameren op de nood aan goed uitgebouwde vervoersmodi zoals weginfrastructuur, spoor- en waterwegen.

Limburg beschikt gelukkig op haar grondgebied, maar voorlopig onbenut, over twee belangrijke internationale spoorlijnen die dringend aan reactivering toe zijn. Beslissingen worden inderdaad op een ander echelon genomen. Maar in het belang van de Limburgse economie moeten we, als we het beste voorhebben met onze bevolking, alles en iedereen mobiliseren om deze spoorlijnen in gebruik te nemen.

De ontwikkeling van Limburg wordt bijvoorbeeld bij de ontsluiting van onze economie door de Belgische NMBS en vooral door het Belgische Infrabel gedwarsboomd.

Limburg mag zich niet laten intimideren door beleidsmensen met andere belangen. Dit wordt duidelijk geïllustreerd met een schrijnend voorbeeld. Zo beloofde minister-president van Wallonië Demotte in november 2007 om ook het dossier van de IJzeren Rijn te herbekijken **als blijk van goodwill**.

"Als blijk van goodwill"?!? Een blijk van verregaande arrogantie, als u het ons vraagt!

Maar zo werkt dat nu eenmaal in dit land van verschillende maten en gewichten.

Onze autosnelwegen moeten ook dringend ontlast worden van zwaar vrachtvervoer, zodat de snelheid van de bereikbaarheid voor ander vervoer kan worden verhoogd. De havenactiviteiten rond het Albertkanaal moeten met sneltreinvaart worden uitgebouwd tot een industriescheppende omgeving. We zijn ons ervan bewust dat de uitvoering van plannen tijd vergt. Soms veel tijd, te veel tijd. Maar voor Limburg, voor onze werkgelegenheid en onze welvaart, moet het sneller gaan. Veel sneller.

De verantwoordelijke gedeputeerde is met veel van die mogelijkheden in de weer. Elk jaar bij de beleidsverklaringen horen we quasi hetzelfde, met hier en daar wat vooruitgang.

Het gaat veel te traag naar onze zin. We moeten de ambitie hebben om zaken te forceren, in ons aller belang.

Zo is er gelukkig een masterplan voor de realisering van de Alberthaven, met Genk als logistieke poort met sterke verbindingen naar andere logistieke clusters. Volgens de gedeputeerde zal rond deze tijd de definitieve versie van het masterplan worden opgeleverd. De marketing van het concept kan dan nationaal en internationaal door de betrokken actoren opgestart worden. Eindelijk!

Belangrijk en hoopvol tot en met kwartaal 3 van dit jaar is de bijna 1 % stijging van het aantal starters in Limburg. Met een totaal van 3.871 starters blijft onze provincie licht onder het Vlaamse gemiddelde, dit in contrast met het toenemende aantal faillissementen. Ook Unizo-topman Karel Van Eetvelt verheugt zich terecht over deze cijfers.

Onze Limburgse hoge werkloosheid daarentegen blijft betreurenswaardig hoog op 7,47 % ten opzichte van de 6,99 % voor heel Vlaanderen.

Veel hoop lijkt gericht op **China**

Vandaag kijken we niet meer op van volgende krantenkoppen:

- China steekt de VS voorbij als grootste automarkt
- China steekt de VS voorbij als belangrijkste handelspartner Japan
- China steekt de VS en Europa voorbij als grootste hightechexporteur
- China steekt de VS voorbij als grootste exportmarkt Japan
- China steekt Japan voorbij als tweede economie

Op inspanningen om van deze economie een graantje mee te pikken, spuien we niet graag kritiek. We moeten elke kans immers met beide handen grijpen ten behoeve van de Vlaamse, maar zeker ten behoeve van onze Limburgse economie. Contacten zijn zeer belangrijk, maar moeten ook vruchten afwerpen. Plezierreisjes onder het mom van belangrijke handelsmissies kan de Limburgse belastingbetaler immers best missen. Waakzaamheid is dus geboden!

China is één verhaal ... Maar laat ons ook niet India en Zuid-Amerika vergeten. De Amerikaanse president Obama is niet onbaatzuchtig naar India op bezoek geweest, want het is hem natuurlijk om de contracten voor de Amerikaanse economie te doen! Het is niet aan ons om na te lopen daar waar de groten der Aarde reeds geweest zijn. Limburg moet in de groeilanden vóór die groten reeds aanwezig zijn. Wij moeten een voorsprong kunnen nemen. We zijn te laat als we de hype nalopen!

Voorzitter, collega's,

Ieder land bespaart, behalve het land waarin wij leven! Alle regeringen van de landen om ons heen voeren besparingen in. Engeland spant hierin de kroon en bespaart genadeloos met een reductie van een half miljoen ambtenaren. Eén op drie ambtenaren in Frankrijk en Nederland wordt niet vervangen als hij/zij met pensioen gaat. In Duitsland worden de vele bezuinigingsmaatregelen doorgeschoven naar de gemeenten.

Geert Noels, gekend econoom, becijferde dat het equivalent van de Britse besparingen voor het land dat België heet op ongeveer 60.000 ambtenaren zou neerkomen.

Maar bij ons gebeurt er niets. Ook in onze provincie wordt met geen woord over besparingen gerept.

Of toch wel? Want gedeputeerde Van Baelen verkondigde enkele jaren geleden, op 22 november 2007 om precies te zijn, het volgende: *"Er zijn een aantal grote uitdagingen"*, ik noem er één van, ik citeer de gedeputeerde verder: *"Tijdens deze legislatuur kan 27 % van het personeel op pensioen gaan. Er is dus sowieso een enorme kering in de organisatie."* Hij ging verder: *"We vervangen inderdaad ook niet alle personen die op pensioen gaan. In de beleidsnota leest u dat 43 personeelsleden dit jaar op pensioen gaan. 18 daarvan worden vervangen. Er komen anderzijds wel 40 nieuwe functies bij, al dan niet via subsidies. Maar dit zijn personeelsleden van de provincie, al dan niet betaald met die subsidies"*.

Wel, zoals de personeelcijfers van de jongste jaren aantonen zijn er weinig of geen veranderingen sinds die aankondiging in de beleidsverklaring van 2007. Dit jaar stelt de gedeputeerde ons echter gerust want personeel is een dynamisch gebeuren en kondigt aan dat er geen grote stijgingen in personeel zijn geweest. Veel woorden maar geen daden om het personeelsbestand te verminderen en dus ook geen besparingen.

Gedeputeerde, we hebben een voorstel om reeds begin 2011 aan een fantastische besparing te doen. Vervang de uittredende gedeputeerde niet en verdeel de bevoegdheden over de andere gedeputeerden.

Collega's,

Waren we visionair toen we er vorig jaar reeds op wezen dat de Vlamingen en natuurlijk ook de Limburgers het slachtoffer zouden worden van het heersende immobilisme in deze federale staat? De onverantwoorde en verstikkende Franstalige politieke klasse weigert de gewesten de verantwoordelijkheid te geven. Verantwoordelijkheidszin die broodnodig is om de opgebouwde, maar reeds sterk verminderde welvaart vast te houden.

Met een overdreven hoge belastingdruk van 57 % staat dit federaal land op een weinig benijdenswaardige 151ste plaats op 183 landen in een studie van de Wereldbank en het bedrijf PwC. Enkel Frankrijk met 65,8 % scoort slechter. Maatregelen dringen zich zeker op want in de ons omringende landen is die veel lager. Duitsland 48,2 %, Luxemburg 21,1 % en Nederland zit aan 40,5 %. Frankrijk kondigde aan een attractiever belastingsbeleid uit te tekenen. We herhalen het, het wordt hier dramatisch als er geen maatregelen worden genomen.

De hoge federale staatsschuld is nog zo'n duidelijk bewijs van achteruitgang. Vandaag stond die teller reeds op een duizelingwekkende hoogte, namelijk 347.119.322.900 euro!

Gelukkig is het bij ons in Limburg niet zo erg gesteld.

Positief - want ja, als het zo is, dan zeggen we dit ook - is de lage schuldgraad die onze provincie torst. De schuldenlast is met 9,97 % van de uitgaven goed aanvaardbaar, en die evolutie is globaal genomen sinds 1993 zeer gunstig.

Anders is het gesteld bij de opmaak van de budgetten. Het financieel meerjarenplan 2003-2009 wordt immers goed opgevolgd bij de opmaak van de budgetten, maar helemaal NIET bij de uitvoering ervan. We stellen grote afwijkingen vast. Dit blijkt duidelijk bij de rekeningcijfers; deze wijken jaar na jaar sterk af van de budgetcijfers.

Dat is impliciet toegeven dat er fout werd geraamd!

Veel erger is het feit dat deze handelswijze een bewuste strategie is geworden die zich blijft herhalen op kap van de Limburgse belastingbetaler.

Om diverse redenen worden een aantal uitgaven later gerealiseerd. Ze werden dus in het begrotingsjaar ten onrechte in het budget opgenomen.

De methode van budgetteren is een goed bestuur onwaardig. Zo laat in feite de gedeputeerde die ook bevoegd is voor milieu ettelijke kilo duur papier bedrukken met gegevens die de waarheid slecht benaderen. Dit is geen goed voorbeeld!

Zoals we ook vorig jaar benadrukten, houdt het Limburgse budget duidelijk een hoog bufferkapitaal in, zowel proportioneel als wat het bedrag betreft.

Door de grote fluctuaties, zowel in ontvangsten als in uitgaven, leggen de cijfers een zeer onregelmatig uitgevoerd beleid bloot.

We stellen de vraag opnieuw: "is dit onbehoorlijk bestuur?"

Het antwoord is duidelijk: inderdaad, eigenlijk is dit wel onbehoorlijk bestuur!

De financiële toestand is historisch en gemiddeld zeer solide, zelfs "te goed", want met zekerheid veroorzaakt door te zware belastingen.

Budgettair gezien lijkt het wel of de huidige koninklijk bemiddelaar, de cijferfoefelaar en bedenker van het Zilverfonds geraadpleegd werd.

Het is dan ook een kleine stap naar zijn partijgenoot, de gedeputeerde verantwoordelijk voor jeugd, toerisme en recreatie, Provinciale Bibliotheek Limburg, Bokrijk, public relations, informatie, media en – niet onbelangrijk – regiomarketing. Wat tijdens de beleidsverklaring opviel, was de sfeer. Het leek wel alsof er enkele lijkredes werden gehouden. Een uitzonderlijk exemplaar vond het nodig om ook nog een laudatio te brengen. Staat ons daar een herhaling te wachten wanneer deze gedeputeerde dit forum werkelijk gaat verlaten?

Wie deze provincieraad kritisch volgt, weet dat deze gedeputeerde in zijn beleid heel handig, soms schaamteloos en vooral gul omspringt met belastinggeld. Een echte socialist zou dit wellicht heel anders aanpakken en niet zoals de gedeputeerde, die een SP.a-er is.

De beleidsverklaring die zijn opvolger zal moeten uitvoeren, werd overschaduwd omdat deze marketeer van de deputatie – en vergeef mij de vergelijking – als een dolle hond tekeering tegen een minister die de verrommeling wil inperken en het overheidsapparaat efficiënter wil maken.

Wel, de Limburgse hoorn des overvloeds moet in stand worden gehouden. Uitgeven naar willekeur wordt en moet blijkbaar met alle middelen behouden blijven.

Als voorzitter van Toerisme Limburg leverde hij recent nog bijzondere inspanningen om de Antwerpenaren te overtuigen om naar Limburg op vakantie te gaan. Zo deelde hij in het station van Antwerpen als een volleerde "Rattenvanger van Hamelen" dure fietsbellen met het Limburgsymbool uit. Met 97.730,29 euro werden mediaruimte en affiches betaald. Met 66 andere affiches werden die wegens een overtreding in Antwerpen opnieuw vervangen. Voor de creatie van een spandoek met de vijf publicitaire vluchten boven Antwerpen moest bovendien nog eens 5.800 euro worden neergeteld. Enorme bedragen om Antwerpenaars naar Limburg te lokken!

Groot was onze verontwaardiging toen hij als een fanatieke Leopoldist onder de helm van Calimero kroop en als kleine, blijkbaar gefrustreerde Limburger diezelfde Antwerpenaren uitschold voor dikke nek.

Van contraproductiviteit gesproken!

Vlaams-Limburgse provincieraadsvoorzitter, Vlaams-Limburgse collega's,

We zijn het voor één keer eens met de vorige gouverneur, die de Limburgers in zijn redevoering van 2007 aanzette tot meer lef.

Limburg heeft altijd al een gebrek gehad aan een gezonde dosis lef.

Een gezonde dosis lef is niet de manier van opgeklopte Limburgse identiteit die de uitbollende gedeputeerde aan de dag legt.

Laat mij toe er even dieper op in te gaan ...

In een artikel van een volledige pagina in "De Zondag" van 31 oktober, dat naar eigen zeggen niets heeft gekost, wil hij de bevolking, het middenveld en vooral

alle belanghebbenden sensibiliseren om mee te strijden tegen de huidige plannen voor de Interne Staatshervorming.

De misplaatste truc om mensen bang te maken door ze 25 % verarming voor te spiegelen, is regelrechte demagogie!

Zijn partij is nog steeds op zoek naar een "smoel" en blijft zich tegen beter weten in progressief noemen. Wel, wat is er progressiever dan openstaan voor veranderingen in het belang van de bevolking? Zo is bijvoorbeeld ook het streven naar Vlaamse onafhankelijkheid een heel progressief project. Er tegen zijn geeft grote blijk van strak conservatisme!

Maar laat me even terugkomen op dat zogezegd "gratis" artikel ... In de wetenschap dat de gedeputeerde jarenlang kwistig en met veel belastinggeld de Limburgse media sponsorde, is een gratis artikel natuurlijk een welgekomen geschenk.

Als een volleerde Romein bracht de gedeputeerde jarenlang brood en spelen, gesteund door diezelfde Limburgse media. Om dit te illustreren, volgende frappante cijfers die de provincie de afgelopen jaren voor media uitgaf:

in 2004 934.186 euro

in 2005 1.231.591 euro

in verkiezingsjaar 2006 1.937.134 euro

in 2007 1.394.433 euro

in 2008 1.612.588 euro en afgelopen jaar dus

in 2009 1.995.866 euro.

Gemiddeld is dit 1.517.634 euro of 61.221.189 frank per jaar!

Ter vergelijking hebben ze in de provincie Vlaams Brabant gemiddeld over 2006, 2007 en 2008 "slechts" 406.955 euro of 16.416.148 frank uitgegeven.

Socialisten springen niet zo gul om met belastinggeld, SP.a-ers blijkbaar wel.

Welzijn, dames en heren, collega's, is wat ons zeker met prioriteit moet bezighouden.

De financiële en later een stuk economische crisis heeft de afgelopen jaren diepe wonden geslagen in onze economie en dus ook in onze samenleving.

We moeten moeilijke keuzes maken.

Moedige keuzes, want onze fractie is er zich zeer goed van bewust dat dit niet altijd in goede aarde valt en minder populair maakt. Dit is het risico van deelname aan het bestuur.

De keuzes moeten resulteren in meer welvaart en meer welzijn.

Een van die keuzes ligt in de budgettering.

Een gezonde ambitie, zoals de gouverneur in zijn rede opriep, moet erin bestaan om zo veel mogelijk armoede uit onze provincie te bannen.

Een groter budget voor cultuur dan voor welzijn lijkt ons geen goede keuze. Onze fractie is absoluut voorstander van een gezond en realistisch cultuurbeleid. Maar hoe groter het aandeel armoede onder onze Limburgse bevolking, hoe moeilijker te verteren dat een kleiner budget wordt ingeschakeld om onze mede-Limburgers uit de armoede te halen. Gelukkig voorziet LSM in een deel van die noden.

Vlaams Belang heeft in die Raad van Bestuur meermaals zijn steun betuigd om een groter budget voor welzijn vrij te maken.

De cijfers over armoede, die deze gedeputeerde belast met beleid rond welzijn

etaleerde bij de beleidsverklaring, zijn een welvaartstaat volkomen onwaardig.

Zoals eerder in dit standpunt benadrukt, moet een antwoord worden geboden op de gevolgen van die financiële en economische crisis om nog grotere en triestere gevolgen te voorkomen.

Voorwaarde om aangenaam te leven in Limburg is dat ook onze medemens tevreden en gelukkig mag zijn. Zich geen zorgen hoeft te maken over zijn gezin, zijn job en vooral voor de toekomst. De bezorgdheid van de Limburgers moet ook de bezorgdheid van dit provinciebestuur zijn.

Het initiatief van een Limburgs Trefpunt Armoede kan slechts met gejuich worden onthaald.

Het gaat er echter niet om personen in armoede toegang te verlenen tot maatschappelijke voorzieningen en hun waardigheid te erkennen. Ze moeten kansen krijgen om aan de armoede te ontsnappen, of echte hulp om uit die armoede te geraken. Deze vluchtweg wordt voor het grootste deel door onze economie als welvaartschepper geboden.

Er is grote nood aan zorgverleners. We zijn het daarmee eens. De vraag dringt zich op: hoe gaan we dat betalen?

Voor het grootste deel is een goed economisch netwerk en een solide basis dus van groot belang.

Het hoofd wenden om de toenemende stroom van bijkomende armoede uit verschillende delen van de wereld te negeren, vergroot stelselmatig de reeds bestaande armoede.

De politiek lijkt eindelijk te ontdekken dat ze zich boven het volk heeft gesteld, want de Duitse bondskanselier en in haar kielzog, als een goed volgende aanhangwagen, ook de uittredende federale premier blijken de ogen te openen.

"Ons systeem lokt de verkeerde migranten", benadrukt de Duitse econoom en SPD-politicus Thilo Sarrazin.

Laat mij toe om hem te citeren toen hij antwoordde op de vraag waarom de immigratie van Turkse en Arabische mosliminwijkelingen is mislukt.

"Er zijn in Europa altijd migrantenbewegingen geweest. We zien dat inwijkelingen uit de Europese Unie, uit Oost-Europa, uit Oost-Azië (Indiërs, Vietnamezen, Chinezen) zich zeer goed integreren: ze spreken in de tweede generatie perfect de landstaal, op school doen ze het even goed als de Duitsers (soms zelfs beter), economisch zijn ze ook succesvol, ze zijn een verrijking voor Duitsland".

Collega's, bij ons is dit niet anders.

Sarrazin gaat verder: *"Een andere zaak zijn de inwijkelingen uit de moslimlanden. Ik wil niet generaliseren, want er zijn ook zeer goed geïntegreerde Turken en Arabieren – Ahmed Aboutaleb, de burgemeester van Rotterdam is zeker een topman en een fantastische Nederlander."* Tot zover Sarrazin

In ons land collega's, moeten we ophouden medeburgers te demoniseren wanneer ze soortgelijke opmerkingen of bedenkingen ventileren. Demoniseren van een mening hoort niet thuis in een beschaafde democratie! .

Voorzitter, collega's, ik ga afronden.

Ik eindig met twee opmerkelijke citaten.

Een citaat van minister-president Chris Peeters:

"Zo beland ik bij de interne staatsvorming. De gemeenten zijn de basis van onze samenleving. We ontdoen hen van bijkomstige verplichtingen, zodat ze meer tijd en oog hebben voor hun eigen, aangepast, lokaal beleid, heel dicht bij de mensen.

De provinciebesturen leggen de focus op grondgebonden bevoegdheden en ook als Vlaamse overheid kijken we in eigen boezem. Dit moet leiden tot minder bestuursniveaus die tussenkomen in eenzelfde proces."

Een tweede opmerkelijk uitspraak is die van gewezen premier Guy Verhofstadt: Veertien jaar geleden, op 1 oktober 1996, hield hij in Antwerpen een programmarede, waarin hij het zuiden van België, zoals hij het noemde, het recht ontzegde om de Vlaamse welvaart en de Vlaamse ontwikkeling tegen te houden. De afwijzing van een zelfstandig Vlaams optreden op het gebied van bijvoorbeeld fiscaliteit en sociale zekerheid, "noodzaakt dat er zo snel mogelijk, liefst onmiddellijk, een grotere autonomie komt voor Vlaanderen". Tot zover Verhofstadt, toen had hij nog geen zicht op premierschap...

Dames en heren provincieraadsleden, de sociale afbraak van Vlaanderen moet een halt worden toegeroepen. Transfers moeten transparant en uitdovend zijn. De strijd voor het behoud van de sociale rechten ligt aan de basis van de strijd voor een onafhankelijke Vlaamse staat.

Voorzitter, collega's,

Tot zover het standpunt van de Vlaams Belang fractie.

*Wim De Meester
Fractieleider Vlaams Belang
Provincieraad Limburg*